

benene. Fremstillingen er præget af respekt for den kendsgerning, at vi lever med en keynesiansk makroteori, der ikke er konklusiv i inflationsspørgsmålet. Forfatterens eget synspunkt er, at fordelingsmekanismen er afgørende for inflationen, og han lægger i dag mere vægt på forventningerne om den fremtidige fordeling, end da bogen oprindeligt blev til. Det er svært at komme uden om en fremstilling af dette omfang, hvis man for alvor vil trænge ind i den teoretiske argumentation. (Se også *NT 75-2062* og *NT 75-2106*).

BRÖMS, JAN og ROLF RUNDVELT: *Inflationsredovisning. Et förslag till prisjusterad årsredovisning*. Ekonomiska Utredningsrapporter, A 13. Stockholm: Sveriges Industriförbund, 1974. 122 pp. *NT 75-2061*

Spørgsmålet om inflationsrensning af virksomhedsregnskaber rejser mange teoretiske og praktiske spørgsmål uden nogen entydig løsning fordi regnskaber skal tjene flere formål. Det praktiske arbejde med at tilvejebringe almindelige normer for regnskabsafleggelse, som i højere grad tager hensyn til prisudviklingen, er igangsat af revisor- og erhvervsorganisationer og er længst fremme i England. I denne bog opstiller forfatterne et kompromisforslag mellem de to hovedsynspunkter, der har præget debatten, og hvorefter prisjusteringen skal foregå efter henholdsvis den almindelige prisudvikling eller efter genanskaffelsespriser. Den foreslåede metode illustreres på regnskaberne fra tre store svenske virksomheder, Alfa-Laval, Gränges og MoDo. (Se også *NT 75-2082* og *NT 75-2091*).

BURTON, JOHN: *Wage inflation*. London: Macmillan, 1972. 94 pp. £ 0,60. *NT 75-2062*

Denne både hvad omfang og pris angår meget overkommelige bog kan uden mange reservationer anbefales som en første introduktion til inflationsforklaringerne. Det væsentligste forbehold er, at den, som titlen angiver, begrænser sig til løninflation. Denne begrænsning er imidlertid rent emnemæssig og involverer ikke nogen stillingtagen i spørgsmålet om inflationens årsager; når der skal være tale om en overskuelig fremstilling, kan netop denne afgrænsning være velvalgt, fordi løndannelsen – i hvert fald på kort sigt – må have en vis betydning i næsten enhver inflationsteori. Det forvirrende ved mange inflationsforklaringer er, at de savner et klart teoretisk fundament, og det er derfor både svært at teste dem og at afgøre, hvilke partielle forklaringer der er forenelige med hvilke »teorier«. Disse tråde gør Burton en del ud af at udrede, og selv om hans sondring mellem »predictive power« og »explanation« rummer vidtgående problemer af filosofisk art, er den formentlig rent pædagogisk vellykket. Både emneafgrænsningen og oplægget med vægt på metodologiske spørgsmål betyder, at fremstillingen er tilbøjelig til at rehabilitere mere sociologisk prægede forklaringer (som bygger på eksempelvis arbejdsmarkedsorganisationers aggressionsgrad) og dermed kan tjene som korrektiv til mere »rene« økonomiske fremstillinger. (Se også *NT 75-2060* og *NT 75-2106*).

CAGAN, PHILLIP m.fl.: *A new look at inflation. Economic policy in the early 1970s*. Washington: American Enterprise Institute for Public Policy Research, 1973. 172 pp. \$ 3,75. *NT 75-2063*

Bogen gengiver nogle fremtrædende amerikanske økonomers syn på udviklingen i USA i de første par år efter indførelsen af løn- og

priskontrol i august 1971 frem til udløbet af den såkaldte fase 3 i juni 1973. Phillip Cagan mener, at det er en illusion at tro, at priskontrollen har haft nogen virkning og peger på nødvendigheden af en mindre ekspansiv pengepolitik. Charles E. McLure skriver om finanspolitikken og Haberler behandler de internationale aspekter af inflationen i USA, herunder det synspunkt, at det er USA, der så at sige fastsætter inflationsraten i de lande, hvis valuta er knyttet til dollaren. Martin Estey undersøger lønudviklingen i de tre første faser af antiinflationsprogrammet og William Fellner slutter med at advare mod at tro, at man med priskontrol kan redressere de ulykker, som en utilstrækkelig stram styring af den samlede efterspørgsel kan afstedkomme; hans manuskript var afsluttet inden prisstoppet blev indført 13. juni 1973, men i en kort note når han at karakterisere det som »bad economics« og »bad politics«.

CALMFORS, LARS OG ERIK LUNDBERG: *Inflation och arbetslöshet*. Stockholm: Studieförbundet Näringsliv och Samhälle, 1974. 296 pp. NT 75-2064

Denne bog om de aktuelle svenske problemer har – foruden på grund af naboskabet – stor interesse for danske læsere fordi den i væsentligt omfang beskæftiger sig med problemerne i en åben økonomi. Det giver sig i det teoretiske afsnit udtryk gennem bl. a. en udførlig behandling af den såkaldte EFO-model (se NT 75-2069), som forfatterne dog har sine forbehold overfor. I diskussionen om den svenske økonomiske politik når de til det resultat, at der på kort sigt er et begrænset spillerum for svensk økonomi i forhold til den internationale prisudvikling, men på længere sigt kan en selvstændig kurs

kun opretholdes ved f. eks. lejlighedsvis revalueringer til konsolidering af en opnået lavere inflationstakt. Bogen er en meget læseværdig og alsidig diskussion af både empiriske og teoretiske erfaringer i inflationsspørgsmålet præget af skepsis over for enkle løsninger og med understregning af det nødvendige i, at der kan skabes tillid til både fornuften i og viljen bag de politiske løsninger. Som forfatterne selv påpeger, holder de sig dog inden for økonomernes forestillingsverden; de behandler derfor ikke de opfattelser, der går ud på, at inflationen kan opfattes som symptomer på fundamentale kriseproblemer i det sociale system.

COTTA, ALAIN: *Inflation et croissance en France depuis 1962*. Paris: Presses Universitaires de France, 1974. 166 pp.

NT 75-2065

Bogen er opdelt i to hovedafsnit. I det første beskrives inflationens omfang og udvikling i Frankrig, og den sammenlignes med udviklingen i England, Tyskland og USA. I andet hovedafsnit forsøges ved hjælp af en lang række variable i en regressionsanalyse undersøgt, hvad der kan forklare inflationen i perioden 1962–72, og specielt dens acceleration i periodens sidste del (4,5 % for hele perioden, men 5,7 % for 1967–72). Som titlen angiver, når forfatteren frem til væksten i bruttonationalproduktet (5,7 % fra 1962 til 68, men 6,2 % fra 1968 til 73) som den bedste forklaring, og sammenhængen skulle nærmere være den, at den for væksten nødvendige kapitaldannelse kun har kunnet finansieres gennem inflation, fordi der – som det udtrykkes – har været et modsætningsforhold i samfundet mellem den kapitaldannelse, som investorerne og staten har ønsket, og den opsparing, som befolkningen har vil-